

Sygn. akt: I C 154/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Sarzyńska
Protokolant:	Barbara Koziół

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W.**

przeciwko **A. Z.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 1645,88 zł (tysiąc sześćset czterdzieści pięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od dnia 01 października 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 681,44 zł (sześćset osiemdziesiąt jeden złotych czterdzieści cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. Przyznaje kuratorowi Ż. T. wynagrodzenie w kwocie 600 zł (sześćset złotych).

Sygn. akt IC 154/15

UZASADNIENIE

Powód pozwem z dnia 30 września 2014r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym żądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 1.645,88zł wraz z umownymi odsetkami. W uzasadnieniu powód wskazał, iż zobowiązanie pozwanego wynika z czynności bankowej – umowy pożyczki w rachunku prowadzonym w ramach konta nr (...). Na podstawie tej umowy ustalono limit pożyczki w kwocie 1.900zł, w ramach której pozwany zobowiązany był comiesięcznie dokonywać wpłat w wysokości 1.460zł. Ze względu na zaniechanie przez pozwanego zasilania konta a także niespłacaniem przez niego wykorzystanej pożyczki cała kwota stała się wymagalna z dniem 6 lipca 2013r. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie spełnił swojego świadczenia do dnia wniesienia pozwu. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się należność główna w kwocie 1.645,88zł oraz dalsze odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego liczone od powyższej kwoty liczone od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu.

Ponieważ nie było znane miejsce pobytu pozwanego, na wniosek powoda postanowieniem z dnia 30 października 2015r. został ustanowiony dla pozwanego kurator.

Kurator w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód zawarł z pozwanym w dniu 7 lipca 2007r. umowę pożyczki w rachunku bieżącym. Na podstawie powyższej umowy pozwanemu przyznano limit pożyczki w wysokości 1.900zł. Pozwany zobowiązał się do comiesięcznych wpłat w wysokości 1.460zł. Umowa była zawarta na okres roku z zastrzeżeniem, iż po upływie kolejnych 12 miesięcy będzie ona przedłużana na następne 12 miesięcy.

Dowód: umowa z dnia 7 lipca 2004r. k.93

Początkowo pozwany wywiązywał się ze zobowiązania i dokonywał miesięcznych wpłat. Ostatniej wpłaty pozwany dokonał w dniu 30 stycznia 2013r.

Dowód: zestawienie transakcji k.27-68,

Wykazana w księgach rachunkowych powoda wierzytelność wobec pozwanego wynosi 1.1645,88zł.

Dowód wyciąg z ksiąg rachunkowych Banku k.83

Powód wzywał pozwanego do zapłaty, wezwanie jednak okazało się nieskuteczne.

Dowód: wezwanie do zapłaty k.84-85

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości uzasadnione.

Kurator pozwanego podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu zarzut ten uznać należy za chybiony.

Roszczenia z tytułu umowy pożyczki udzielonej przez bank (podmiot prowadzący działalność gospodarczą) ulegają przedawnieniu z upływem okresu trzyletniego, zgodnie z treścią art. 118 kc. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż do dnia 6 lipca 2013r. umowa pożyczki w rachunku bankowym była przedłużana. Dopiero bowiem o stycznia 2013r. pozwany zaniechał dokonywania wpłat na rzecz powoda. Oznacza to, iż początkiem biegu przedawnienia jest 7 lipca 2013r. oznacza to jednoznacznie, iż do czasu wniesienia pozwu, tj. do dnia 30 września 2014r. roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu.

W ocenie Sądu powód dostatecznie wykazał dochodzone pozwem roszczenie bowiem dołączył umowę stanowiącą źródło zobowiązania, wydruki wskazujące historię dokonywanych przez pozwanego wypłat oraz wpłat. W ocenie Sądu zgromadzony z inicjatywy powoda materiał dowodowy był wystarczający do uznania, iż wierzytelność powoda istnieje i żądanie zapłaty jest uzasadnione.

W świetle powyższego Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku. Sąd uwzględnił także żądanie powoda zasądzenia odsetek umownych.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie zebranego materiału dowodowego. W szczególności Sąd uwzględnił dowód z dokumentów znajdujących się w aktach, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała i które nie budziły też wątpliwości Sądu.

Sąd przyznał także wynagrodzenie kuratorowi ustanowionemu dla pozwanego. Zgodnie z §1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r., poz. 1476), wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynagrodzenie to wyniosło 600zł.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98kpc, zasądzając całość kosztów na rzecz powoda od pozwanego.

ZARZĄDZENIE

1. (...).

2. (...)

Dnia 2 lutego 2016r. SSR Magdalena Sarzyńska